

Temat: Szacunek dla imienia Boga – „Nie będziesz brał imienia Pana, Boga twego, nadaremno”

„Bóg wzywa każdego po imieniu. Imię każdego człowieka jest święte. Imię jest ikoną osoby. Domaga się szacunku ze względu na godność tego, kto je nosi”

Przeczytaj poniższy tekst:

Gdy Mojżesz pasał owce swego teścia, Jetry, kapłana Madianitów, zaprowadził [pewnego razu] owce w głąb pustyni i przyszedł do góry Bożej Horeb¹. Wtedy ukazał mu się Anioł Pański² w płomieniu ognia, ze środka krzewu. [Mojżesz] widział, jak krzew płonął ogniem, a nie spłonął od niego. Wtedy Mojżesz powiedział do siebie: «Podejdę, żeby się przyjrzeć temu niezwykłemu zjawisku. Dlaczego krzew się nie spala?» Gdy zaś Pan ujrzał, że [Mojżesz] podchodził, żeby się przyjrzeć, zawołał <Bóg do> niego ze środka krzewu: «Mojżeszu, Mojżeszu!» On zaś odpowiedział: «Oto jestem». Rzekł mu [Bóg]: «Nie zbliżaj się tu! Zdejm sandały z nóg, gdyż miejsce, na którym stoisz, jest ziemią świętą³». Powiedział jeszcze Pan: «Jestem Bogiem ojca twego, Bogiem Abrahama, Bogiem Izaaka i Bogiem Jakuba». Mojżesz zasłonił twarz, bał się bowiem zwrócić oczy na Boga. Mojżesz zaś rzekł Bogu: «Oto pójdę do Izraelitów i powiem im: Bóg ojców naszych posłał mię do was. Lecz gdy oni mnie zapytają, jakie jest Jego imię, to cóż im mam powiedzieć?» Odpowiedział Bóg Mojżeszowi: «JESTEM, KTÓRY JESTEM». I dodał: «Tak powiesz synom Izraela: JESTEM posłał mnie do was». Mówił dalej Bóg do Mojżesza: «Tak powiesz Izraelitom: "JESTEM, Bóg ojców waszych, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba posłał mnie do was. To jest imię moje na wieki i to jest moje zawołanie na najdalsze pokolenia.

Wj 3,1-6.13-15

Bóg zwraca się do Mojżesza po imieniu i sam również pozwala, by Mojżesz poznał Jego imię – „JESTEM, KTÓRY JESTEM”

– Dlaczego właśnie takie jest imię Boga? (bo On po prostu JEST)

Przerysuj do zeszytu poniższą tabelę:

ROK	JA	BÓG
1765	- nie było mnie	+ On był
2020	+ teraz jestem	+ On jest
2130	- mnie już nie będzie	+ On będzie

Przykazanie Boże wzywa: „Nie będziesz brał imienia Pana Boga nadaremno”.

Niestety jednak często go nadużywamy. A przecież w modlitwie, której nauczył nas Pan Jezus, mówimy: „niech się święci imię Twoje”.

Napisz, o jakich wykroczeniach przeciwko imieniu Bożemu mówi Katechizm Kościoła Katolickiego:

„Drugie przykazanie **zabrania nadużywania imienia Bożego**, to znaczy wszelkiego nieodpowiedniego używania imienia Boga, Jezusa Chrystusa, Najświętszej Maryi Panny i wszystkich świętych” (KKK 2146).

„*Przysięgi* dawane innym w imię Boże angażują cześć, wierność, prawdomówność i autorytet Boga. Powinny one być dotrzymane w duchu sprawiedliwości.

Niewierność przysięgom jest nadużyciem imienia Bożego i w pewnym sensie czynieniem Boga kłamcą” (KKK 2147).

„**Bluźnierstwo** sprzeciwia się bezpośrednio drugiemu przykazaniu. Polega ono na wypowiedaniu przeciw Bogu – wewnątrznie lub zewnątrznie – słów nienawiści, wyrzutów, wyzwania, na mówieniu źle o Bogu, na braku szacunku względem Niego w słowach, na nadużywaniu imienia Bożego. Św. Jakub piętnuje tych, którzy «bluźnią zaszczytnemu Imieniu (Jezusa), które wypowiedziano nad (nimi)» (Jk 2,7). Zakaz bluźnierstwa rozciąga się także na słowa przeciw Kościołowi Chrystusa, świętym lub rzeczom świętym. Bluźniercze jest również nadużywanie imienia Bożego w celu zatajenia zbrodniczych praktyk, zniewalania narodów, torturowania lub wydawania na śmierć. Nadużywanie imienia Bożego w celu popełnienia zbrodni powoduje odrzucanie religii. Bluźnierstwo sprzeciwia się szacunkowi należnemu Bogu i Jego świętemu imieniu. Ze swej natury jest grzechem ciężkim”
(KKK 2148).

„**Przekleństwa** posługujące się imieniem Boga bez intencji bluźnierstwa są brakiem szacunku wobec Pana. Drugie przykazanie zabrania także **magicznego używania imienia Bożego**. Tam jest wielkie imię Jego, gdzie nazywają Go zgodnie z wielkością Jego majestatu... Tam jest święte imię Boże... gdzie wzywają Go ze czcią i bojaźnią, by Go nie obrazić”

(KKK 2149).

„Drugie przykazanie *zakazuje krzywoprzysięstwa*. Przysięgać lub uroczyście przyrzekać oznacza wzywać Boga na świadka tego, co się twierdzi. Oznacza odwoływanie się do prawdomówności Bożej jako do rękojmi swojej własnej prawdomówności. Przysięga angażuje imię Pańskie. «Będziesz się bał Pana, Boga swego, będziesz Mu służył i na Jego imię będziesz przysięgał» (Pwt 6,13)” (KKK 2150).

„Potępienie krzywoprzysięstwa jest obowiązkiem wobec Boga. Bóg – jako Stwórca i Pan – jest normą wszelkiej prawdy. Słowo ludzkie jest albo w zgodzie, albo w sprzeczności z Bogiem, który jest samą Prawdą. Przysięga, jeżeli jest wiarygodna i prawomocna, ukazuje odniesienie słowa ludzkiego do prawdy Bożej.

Krzywoprzysięstwo wzywa Boga, by był świadkiem kłamstwa” (KKK 2151).

„*Wiarołomcą* jest ten, kto pod przysięgą składa obietnicę, której nie ma zamiaru dotrzymać, lub ten, kto złożony pod przysięgą obietnicę, nie dotrzymuje słowa. **Wiarołomstwo** jest poważnym brakiem szacunku względem Pana wszelkiego słowa. Zobowiązanie się pod przysięgą do dokonania złego czynu sprzeciwia się świętości imienia Bożego”

(KKK 2152).

do zeszytu:

Grzechy przeciwko II przykazaniu Bożemu:

- *nadużywanie Imienia Bożego,*
- .....
- .....
- .....
- .....
- .....
- .....

IMIĘ PAŃSKIE

Bóg powierza swoje imię tym, którzy w Niego wierzą. Dlatego człowiek nie może go nadużywać. Powinien używać go tylko po to, by je błogosławić, wychwalać i uwielbiać (por. Ps 96, 2; 113, 1–2).

Wierzący powinien świadczyć o imieniu Pańskim, odważnie wyznając swoją wiarę:

„Do każdego więc, kto się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie”
(Mt 10, 32–33)

IMIĘ CHRZEŚCIJAŃSKIE

„Rodzice, chrzestni i proboszcz powinni troszczyć się, by nie nadawać imienia obcego duchowi chrześcijańskiemu” (KPK, kan. 855).

Bóg wzywa każdego człowieka po imieniu (por. Iz 43, 1; J 10, 3). Dlatego imię każdego człowieka jest święte. Powinniśmy każdemu człowiekowi okazywać szacunek.